

Kitab Daniel - Saratus Opat Puluh Tujuh

Peran Gerakan Kaagamaan dina Ngabentuk Pulitik Amérika: Ti Pat Robertson nepi ka Christian Coalition

Jeff Pippenger

2024-03-20

Urang mungkas artikel panungtung ku paragraf di handap ieu:

“Kakuatan anu ngadamel mujijat anu dinyatakeun ngaliwatan spiritisme bakal ngalantarankeun pangaruhna ngalawan jalma-jalma anu milih taat ka Allah tibatan ka manusa. Komunikasi ti roh-roh bakal nyatakeun yén Allah parantos ngutus maranéhna pikeun ngayakinkeun jalma-jalma anu nampik Minggu ngeunaan kasalahan maranéhna, bari negeskeun yén hukum-hukum nagara kudu ditaati sakumaha hukum Allah. Maranéhna bakal ngadu’akeun kajahatan anu kacida gedéna di dunya sarta ngadukung kasaksian para guru agama yén kaayaan akhlak anu ruksak téh disababkeun ku pangnista kana Minggu. Kacida gedéna amarah anu bakal dihudangkeun ngalawan sakumna jalma anu nampik narima kasaksian maranéhna.”
The Great Controversy, 589, 590.

“Kasaksian para guru agama yén kaayaan akhlak anu ruksak téh disababkeun ku pangnajisan poé Minggu,” mangrupikeun hiji titinggal jalan dina sajarah anu ngarah kana maksa ibadah ka panonpoé di Amérika Sarikat. Pat Robertson, télévangélis Amérika sarta pangadeg Christian Broadcasting Network (CBN) jeung Christian Coalition, nyalonkeun diri jadi Présidén Amérika Sarikat dina pemilihan pendahuluan Partéy Républik taun 1988. Kampanye Robertson museur kana ngamobilisasi pamilih Kristen konservatif sarta ngadukung perkara-perkara sosial jeung moral anu saajar jeung kayakinan évangélikna. Dina waktu ahir taun 1989, dina sajarah présidén kahiji tina dalapan présidén panungtungan, pamingpin jeung pangadeg Christian Coalition nyalonkeun diri jadi présidén. Sajarah kaprésidénan Reagan ngalambangkeun sajarah présidén Républik panungtungan.

Panghukuman-panghukuman Allah badé ngahasilkeun kaayaan anu nyumponan petikan saméméhna tina The Great Controversy, sarta anu saajar jeung karya Christian Coalition. Christian Coalition mucunghul pikeun nungkulan masalah-masalah moral jeung sosial anu ku Sister White dipikawanoh minangka hal-hal anu teu bisa diréngsékeun ku jalma-jalma anu nyekel tali pamaréntahan. Christian Coalition, dina sajarah Reagan, ngagambarkeun hiji gerakan anu sarupa dina mangsa anu kacida caketna. Sacara nubuatan, Christian Coalition ditipologikeun ku National Reform Movement dina mangsa krisis hukum Minggu anu patali jeung Blair Bills dina taun 1880-an jeung 1890-an. National Reform Movement diadegkeun dina taun 1888, sarta Sister White sacara husus nyangkem gerakan éta dina tulisan-tulisanana.

“Hiji krisis anu gedé nungguan umat Allah. Hiji krisis nungguan dunya. Pergumulan anu pangpentingna sapanjang sagala jaman geus aya pas di hareupeun urang. Kajadian-kajadian anu salila leuwih ti opat puluh taun ku urang, dumasar kana kawibawaan kecap nubuat, geus dinyatakeun baris datang, ayeuna keur lumangsung di payuneun panon urang. Ayeuna kénéh

perkara ngeunaan hiji amandemen kana Konstitusi anu ngawatesan kamerdikaan nurani geus diajukeun ka para panggawé undang-undang bangsa ieu. Perkara ngeunaan maksa pangajén poé Minggu geus jadi salah sahiji hal anu dipikaresep sarta dipentingkeun ku bangsa. Urang kacida nyaho naon hasil tina gerakan ieu. Tapi naha urang geus siap nyanghareupan ieu perkara? Naha urang geus satia ngalaksanakeun kawajiban anu geus dipasrahkeun ku Allah ka urang, nyaéta méré panggeuing ka jalma-jalma ngeunaan bahaya anu aya di hareupeun maranéhna?”

“Loba jalma, kaasup di antara maranéhna anu keur milu dina gerakan peneguhan poé Minggu ieu, anu dipapanteng kana akibat-akibat anu bakal nuturkeun tindakan ieu. Maranéhna henteu ningali yén maranéhna keur langsung nyerang kana kabébasan agama. Loba jalma anu can kungsi ngartos kana tuntutan Sabat Alkitab jeung dasar palsu anu jadi tumpuan lembaga poé Minggu. Sagalana gerakan anu ngadukung panerapan hukum agama saéstuna mangrupa hiji kalakuan ngéléhkeun diri ka kapapaan, anu salila mangabad-abad terus-terusan merangan kabébasan nurani. Pangjagaan poé Minggu ngahutangkeun ayana salaku lembaga nu disebut Kristen ka “rusiah kajahatan;” jeung peneguhanana bakal jadi pangakuan anu sajatina kana prinsip-prinsip anu mangrupa batu penjuru pisan tina Romanisme. Nalika bangsa urang nepi ka kitu ngabantah prinsip-prinsip pamaréntahanana nepi ka ngaluarkeun hiji hukum Minggu, Protestantisme ku tindakan ieu bakal ngahijikeun leungeun jeung kapausan; ieu moal lain iwal ti méré kahirupan ka kakawasaan lalim anu geus lila pisan kalayan sumanget nungguan kasempetanana pikeun ngagedur deui kana despotisme anu aktip.”

“Gerakan Reformasi Nasional, anu ngalaksanakeun kakawasaan panerapan agama, bakal, lamun geus mekar sapinuhna, nembongkeun kateu-toleranan jeung panindesan anu sarua jeung anu kungsi marajalela dina jaman-jaman kaliwat. Déwan-déwan manusa harita nganggap dirina boga hak-hak kawenangan Kaallahan, ngarempak kabébasan nurani ku kakawasaanana anu despotis; jeung panjara, pangasingan, sarta pati nuturkeun pikeun maranéhna anu nolak parentah-parentahna. Lamun kapapaan atawa prinsip-prinsipna deui dipasih anu kakawasaan ku jalan dipanerapan, seuneu-seuneu panganiayaan bakal hurung deui ngalawan jalma-jalma anu moal ngorbankeun nurani jeung bebeneran lantaran nurut kana kasalahan-kasalahan anu dipikaresep ku balaréa. Kajahatan ieu geus deukeut pisan kana kanyataanana.”

“Lamun Allah parantos maparin ka urang cahaya anu némbongkeun bahaya-bahaya di hareupeun urang, kumaha urang tiasa nangtung beresih di payuneun-Na lamun urang ngalalaworakeun pikeun ngaluarkeun sagala ikhtiar anu aya dina kakawasaan urang pikeun mawa éta ka hareupeun jalma-jalma? Naha urang tiasa ngarasa cukup ku ngantep aranjeunna nyanghareupan perkara anu kacida agengna ieu tanpa aya panggeuing?”

“Aya hiji harepan anu aya di hareupeun urang ngeunaan hiji perjuangan anu baris terus lumangsung, kalawan résiko dipanjara, kaleungitan harta banda, malahan nepi ka nyawa sorangan, pikeun membéla hukum Allah, anu dipapadarkeun batal ku hukum-hukum manusa. Dina kaayaan ieu, kawijaksanaan dunya bakal ngadorong kana patuh lahiriah kana hukum-hukum nagara, demi karapihan jeung karukunan. Jeung aya ogé sawatara anu malah bakal ngadesek jalan kitu tina Kitab Suci: ‘Masing-masing jiwa kudu tunduk ka panguasa-panguasa anu leuwih luhur... Panguasa-panguasa anu aya téh geus ditetepkeun ku

Allah.”

“Tapi naon anu geus jadi jalan para palayan Allah dina jaman-jaman baheula? Nalika murid-murid ngawawarkeun Kristus sarta Anjeunna anu disalibkeun, sanggeus Anjeunna hudang deui, para panguasa maréntahkeun ka maranéhna supaya ulah deui nyarita atawa ngajar dina ngaran Yesus. ‘Tapi Petrus jeung Yohanes ngawaler sarta ngadawuh ka maranéhna, Naha bener dina paningal Allah pikeun ngadéngékeun aranjeun leuwih ti batan ka Allah, pertimbangkeun ku aranjeun. Sabab kami moal bisa henteu nyarita ngeunaan hal-hal anu geus kami tingali jeung kami dangukeun.’ Maranéhna terus ngawawarkeun warta hade kasalametan ngaliwatan Kristus, sarta kakawasaan Allah masihan kasaksian kana éta amanat.” Testimonies, jilid 5, 711–713.

Panghukuman-panghukuman Allah teh geus arék ngawangun hiji kaayaan dina widang sosial, ékonomi, jeung agama di jero Amérika Sarikat, anu ngahasilkeun alesan pikeun para pamingpin agama mimiti ngageroan supaya aya hudang deui moralitas umum, sakumaha anu geus dilambangkeun dina taun 1880-an jeung 1890-an, tuluy deui dina sajarah présidén anu nandaan waktu ahir dina taun 1989. “Aya hiji krisis gedé nu ngadagoan umat Allah. Aya krisis nu ngadagoan dunya.” Sister White nanyakeun dua patalékan, “Lamun Allah geus maparin ka urang cahaya anu némbongkeun bahaya-bahaya nu aya di hareupeun urang, kumaha urang bisa nangtung beresih di payuneun Mantenna lamun urang ngalalaworakeun pikeun ngaluarkeun sagala tarékah anu aya dina kawasa urang pikeun nepikeun éta ka jalma-jalma? Naha urang bisa ngarasa cukup ku ngantep maranéhna nyanghareupan perkara anu pohara penting ieu tanpa aya pangéling?”

Naon cahaya anu geus aya anu nembongkeun bahaya-bahaya di hareupeun urang, jeung lamun teu aya cahaya, kumaha bisa Allah anu asih nahan umat-Na tanggung jawab lantaran henteu ngawariskeun hiji amanat pangéling, upama maranéhna can kungsi ngadangu éta amanat pangéling? Nu maca anu dipikacinta, anjeun bakal ditahan tanggung jawab ku sabab cahaya anu diwakilan ku ieu artikel-artikel.

Panjelasan-panjelasan husus ngeunaan sipat-sipat kakawasaan naga Demokrat, kakawasaan nabi palsu Républikan, kakawasaan kapausan, Islam, jeung garéja Adventis Laodikia, kitu deui Israél sacara harfiah dina tulisan-tulisan ieu, ku para nu keur nyekel kakawasaan bakal dianggap minangka ucapan kabencian, nanging éta téh mangrupa amanat tina Firman Allah anu diteguhkeun ku métodologi garis kana garis, sarta garis-garis éta keur ngajerit yén pangadilan-pangadilan Allah geus rék beuki nambahan sarta beuki ngagedéan dina frékuénsi.

Sacara nubuatan, Koalisi Kristen anu ngahiji dina sajarah pas saméméh mangsa ahir, dina taun 1989, miboga panerapan anu leuwih penting batan saukur sajarah jeung taun 1880-an jeung 1890-an. Dina petikan anu kakara urang cutat ti Sister White, anjeunna ngaidéntifikasi spiritualisme minangka salah sahiji tina dua cara ku Iblis dunya dijadikeun tawanan, tuluy anjeunna ngaluangkeun sababaraha kecap pikeun medar mujijat-mujijat anu bakal dipigawé ku anjeunna.

Sanggeus pamilihan taun 1988, ku kituna sanggeus datangna Christian Coalition, aya hiji manifestasi mujijat-mujijat satanis anu kacida gedéna dina alam naga, alam sato galak, jeung alam

nabi palsu. Penting pisan pikeun nyaluyukeun fénoména-fénoména ieu kalawan leres, sabab éta ngalambangkeun datangna Iblis anu nyamar jadi Kristus sanggeus hukum Minggu anu moal lila deui datang di Amérika Sarikat.

Dina lingkungan Katolik, dina taun 1990-an dunya nyaksian nalika lumangsungna panampakan-panampakan anu disebut parawan Maryam, kalayan mujijat-mujijat nu ngiringan saperti patung-patung santo anu ngaluarkeun getih, mujijat panampakan di langit, hujan kelopak kembang tina langit anu taya mega, jeung mujijat-mujijat satanik absurd séjénna. Ziarah rébuan jalma ti sakuliah dunya dilaksanakeun ku balaréa dina mangsa éta, katarik kana kasasab anu diwujudkeun ku kajadian-kajadian ieu. Buku-buku ditulis ngeunaan éta, para wartawan nalungtik, majalah-majalah saperti Time jeung Newsweek mintonkeun hal-hal ieu dina kaca hareupna.

Di alam naga, patung-patung Hindu di India nembongkeun mujijat-mujijat satanis ku jalan patung-patung éta nginum seséndok atawa sagelas inuman kurban anu diteundeun kana sungut patung. Fénoména anu dimimitian di hiji désa leutik di India sumebar, kawas bangkong-bangkong di Mesir, ka sakuliah nagara. Warta tipi BBC nyieun koméntar ngeunaan fénoména éta, sarta minangka pamikiran sanggeusna, wartawan BBC dina tipi ngangkat patalékan, “Kuring panasaran naon anu bakal kajadian lamun isukan urang indit ka Museum London sarta ngahaturkeun sagelas susu ka salah sahiji patung Hindu?” Warta sore poé saterusna nembongkeun wartawan anu sarua éta di Museum London, sarta bari kaméra keur ngarekam, manéhna ngahaturkeun sagelas susu ka hiji patung Hindu anu gedé. Nalika gelas éta nyabak biwir patung, susu éta langsung kaseuseup kana jero patung.

Dina spiritualisme nubuat-nubuat urang Indian Amérika, kebo bodas anu katelah “Miracle” lahir dina tanggal 20 Agustus 1994, di tegalan milik Dave jeung Valerie Heider caket Janesville, Wisconsin. Miracle lahir kalayan bulu bodas, sarta kalahiranana ku sawatara pihak dianggap minangka minuhan hiji nubuat pribumi Amérika. Dina rupa-rupa tradisi pribumi Amérika, kalahiran kebo bodas dipandang minangka hiji kajadian anu suci tur pinunjul, ngalambangkeun kasatuan, katengtreman, jeung pembaruan rohani. Miracle narik perhatian anu lega sarta jadi lambang pangharepan jeung makna rohani pikeun loba jalma. Nubuat ngeunaan kebo bodas dilacak ka mangsa baheula, sarta langsung patalina jeung relik anu pangsucina dina ageman spiritualistis pribumi Amérika, sabab dina carita awal ngeunaan kebo bodas itulah “piece pipe” diwanohkeun kana kabudayaan éta.

Dina taun 1994, dina wewengkon nabi palsu tina Protestanisme murtad, gerakan Holy Laughter, anu ogé dipikawanoh minangka Toronto Blessing, mimiti lumangsung dina bulan Januari 1994 di Toronto Airport Vineyard Church (ayeuna dipikawanoh minangka Catch The Fire Toronto) di Toronto, Ontario, Kanada. Dina runtuyan pasamoan kabangunan rohani anu dipingpin ku pendeta John jeung Carol Arnott, gejala seuri anu teu kaampeuh, dibarengan ku rupa-rupa manifestasi séjén saperti ngageter, ceurik, jeung rubuh, atawa nirukeun sasatoan katut sora-sorana (anu mindeng disebut keur “dipaéhan dina Roh” atawa “mabok dina Gusti”), mimiti kajadian di antara jamaah.

Seuri, jeung rupa-rupa manifestasi séjénna, ku para pamilon disababkeun ka ayana jeung karya Roh Suci, nepi ka istilah “Seuri Suci” dipaké pikeun ngajéntrékeun éta fénoména.

Pasamoan-pasamoan kabangunan di Toronto Airport Vineyard Church narik perhatian jeung nu datang ti sakuliah dunya, anu nyababkeun sumebarna éta gerakan ka garéja-garéja jeung komunitas-komunitas séjén. Jalma-jalma datang ti sakuliah dunya pikeun ngalaman éta seuri, sarta nalika maranéhna balik ka garéja-garéja asalna, garéja-garéja éta mindeng tuluy mimiti némbongkeun maniféstasi-maniféstasi sétanis anu sarua.

Pat Robertson ngadegkeun Christian Broadcasting Network (CBN) dina taun 1960. CBN mangrupa salah sahiji jaringan télévisi pangmimiti anu dipasrahkeun husus pikeun program-program Kristen, sarta maénkeun peran anu penting dina kamekaran industri panyiaran Kristen di Amérika Sarikat. Sapanjang mangtaun-taun, CBN geus ngalegaan jangkauan jeung pangaruhna ngaliwatan télévisi, radio, jeung média digital, nepi ka jadi salah sahiji organisasi média Kristen panggedéna di dunya.

Dina taun 1988, anjeunna ngadegkeun Christian Coalition, sarta nyalonkeun diri pikeun kapersidénan Amérika Sarikat. Kapercayaanana bisa ditilik nepi ka National Reform Movement jeung Lord's Day Alliance. Duanana éta organisasi mimiti ngadeg dina taun 1888, sarta ngadukung rupa-rupa réformasi sosial dumasar kana prinsip-prinsip Kristen, kaasup larangan alkohol, hak pilih pikeun awéwé, jeung pangreueuskeun Sabat (Minggu) minangka poé pangasoan jeung ibadah. Gerakan éta dipangaruhan ku Protestantisme injili sarta narékahan pikeun ngadegkeun hiji “bangsa Kristen” anu dipingpin ku prinsip-prinsip biblikal. Robertson ngawakilan prinsip-prinsip anu sarua jeung boh National Reform Movement boh Lord's Day Alliance. Ku sabab éta, anjeunna ogé ngadegkeun Regent University.

Pat Robertson ngadegkeun Regent University dina taun 1977, saluyu jeung doktrin Katolik anu ku William Miller ditentang kalayan wani pisan. Katolikisme jeung Protestantisme murtad ngagunakeun metodologi biblikal anu satanis anu, di antara buah-buah séjén anu teu disucikeun, ngahasilkeun kapercayaan yén bakal aya sarébu taun karapihan saméméh Yesus saéstuna mulih deui. Robertson yakin yén universitasna ngalatih lalaki jeung awéwé supaya maranéhna jadi jalma-jalma anu bakal ngajalankeun pamaréntahan sarébu taun Kristus salila Milénium biblikal. Istilah “regent” hartina jalma anu meta minangka wakil atawa timbalan pikeun saurang panguasa atawa monarki anu keur teu aya di nagarana.

Saméméh waktu ahir dina taun 1989, dimimitian sahenteuna ti taun 1960, padanan modéren tina organisasi-organisasi anu ngadorong panerapan hukum Minggu dina taun 1888, mucunghul kana sajarah. Sanggeus 1989, manifestasi satanis ngaguncang katilu unsur ranah agama, nyaéta naga, sato galak, jeung nabi palsu. Isa salawasna ngahubungkeun ahir hiji perkara jeung awal hiji perkara, sarta 1989, “waktu ahir” dina ayat kaopat puluh tina Daniel sabelas, ngamimitian hiji mangsa nubuat anu dipungkas ku hukum Minggu anu moal lila deui datang dina ayat kaopat puluh hiji. Nalika hukum Minggu éta datang, Sétan nembongan pikeun “ngawujud salaku” Kristus, sarta kalakuan puncak panipuanana mimiti lumangsung, dibarengan ku mujijat jeung panyageurkeun.

Sajarah anu ngamimitian mangsa nubuat éta ngaidéntifikasi hiji karya tina hiji gerakan Protestan murtad, anu ngarah ka hukum Minggu, anu parantos dilambangkeun ku taun 1989, nyaéta awal tina mangsa éta. Dina taun 1989, “témbok” tina “tirai beusi” rubuh, sarta dina ahir mangsa ieu

“témbok pamisahan antara Garéja jeung Nagara” rubuh. Awal mangsa éta nandaan dua présidén kahiji tina dalapan présidén panungtungan. Awal éta nandaan kapausan ngéléhkeun musuhna, nyaéta ateisme di Uni Soviét, sarta anu panungtung nandaan kapausan ngéléhkeun musuhna, nyaéta Protestantisme di Amérika Sarikat. Awal éta ngaidéntifikasi nu kahiji tina dalapan présidén éta (saurang Republik), ngagandeng leungeun jeung antikristus tina nubuat Kitab Suci, sarta ahirna nandaan nu panungtung tina dalapan présidén éta ngagandeng leungeun jeung antikristus tina nubuat Kitab Suci. Présidén kahiji éta kahartos minangka anu tanggung jawab ngaruntuhkeun témbok, sarta nu panungtung nyaéta anu bakal ngawangun témbok.

Dina taun 1960, nepi ka mangsa ahir dina 1989, mimiti gerakan Reformasi Nasional modéren. Sanggeus pamilihan éta, mujijat-mujijat satanis mimiti lumangsung. Saméméh hukum Minggu, wujud panungtungan para reformator nasional bakal ngangkat deui sirah pulitik maranéhna. Dina hukum Minggu, waktuna geus sumping pikeun pagawéan anu ngageunjeungkeun ti Iblis. Saméméh hukum Minggu, ku kawajiban nubuat, kudu aya hukuman-hukuman anu lain ngan ukur ngaleungitkeun kamakmuran nasional Amérika Serikat, tapi hukuman-hukuman éta, ku kawajiban nubuat, ogé kudu sedemikian parna jeung matak pikasieuneun nepi ka logika anu ngamungkinkeun jalma-jalma dina gerakan reformasi nasional panungtungan, nyaéta kaum Nasionalis Kristen, netelakeun alesan pikeun hukuman-hukuman éta, nyaéta warga nagara anu ngotoran naon anu ku maranéhna disebut Poé Gusti.

Urang baris neraskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

“Upami umat urang terus dina sikep teu sumanget sakumaha maranéhna geus kieu, Allah moal tiasa ngucurkeun Roh-Na ka maranéhna. Maranéhna can sayaga pikeun gawé bareng jeung Mantenna. Maranéhna can hudang kana kaayaan nu keur disanghareupan sarta teu nyadar kana bahaya nu ngancam. Ayeuna maranéhna kudu ngarasa, leuwih ti saméméhna, kabutuhan maranéhna kana kasigepan jeung tindakan nu sapamadegan.”

“Padamelan husus malaikat katilu can katingali dina pentingna. Allah miharep umat-Na aya jauh di payun batan kaayaan anu ayeuna keur dipimilik ku maranéhna. Tapi ayeuna, waktu geus datang pikeun maranéhna ngagebrét kana lampah, maranéhna kénéh kudu nyieun panyiapannana. Nalika para National Reformers mimiti ngadorong rupa-rupa ukuran pikeun ngawatesan kabébasan agama, para pamingpin urang saestuna kudu waspada kana kaayaan éta sarta kudu digawé kalawan daria pikeun ngalawan éta usaha-usaha. Teu luyu jeung tatanan Allah lamun caang geus ditahan ti umat urang—nyaéta bebeneran kiwari anu kacida diperlukeun ku maranéhna pikeun mangsa ieu. Henteu sakabéh palayan urang anu mawa amanat malaikat katilu enya-nya ngartos naon anu ngawangun éta amanat. Gerakan National Reform ku sawatara jalma geus dianggap kacida saeutik pentingna nepi ka maranéhna henteu nganggap perlu méré perhatian anu gedé ka dinya, malah nepi ka ngarasa yén ku kitu maranéhna bakal nyéépkeun waktu kana perkara-perkara anu misah ti amanat malaikat katilu. Mugia Gusti ngahampura dulur-dulur urang lantaran ku kituna napsirkeun amanat anu justru pikeun mangsa ieu.”

Jalma kudu dihudangkeun ngeunaan bahaya-bahaya jaman ayeuna. Para pangawal keur saré. Urang geus katinggaleun mangtaun-taun. Mugi para pangawal utama ngarasa kana kabutuhan

anu ngadesek pikeun ngawas diri sorangan, supaya maranéhna ulah kaleungitan kasempetan anu dipaparinkeun ka maranéhna pikeun ningali bahaya-bahaya éta.

“Lamun para pamingpin utama dina konferénsi urang ayeuna henteu narima amanat anu dikirimkeun ka maranéhna ku Allah, sarta henteu ngabaris dina hiji garis pikeun ngalakukeun tindakan, jamaah-gereja bakal nandangan karugian anu gedé. Lamun nu ngajaga, bari ningali pedang datang, niup tarompét kalayan sora anu tangtu, umat sapanjang jajaran bakal ngagemakeun éta pangéling-ngéling, sarta sakabéh bakal boga kasempetan pikeun nyiapkeun diri pikeun papanggihan. Tapi kacida remenna pamingpin téh nangtung bari ragu-ragu, saolah-olah nyebut: ‘Ulah buru-buru teuing. Bisa waé aya kasalahan. Urang kudu ati-ati supaya ulah ngagedurkeun béja waspada anu palsu.’ Karaguan jeung kateuastian dina dirina éta sorangan keur ngagorowok: “‘Damai jeung aman.’ Ulah kagét. Ulah waswas. Ngeunaan perkara amandemén agama ieu, loba teuing anu dijadikeun gedé tibatan nu diperlukeun. Kagalura ieu bakal suda ku sorangan.” Ku kituna manéhna saéstuna mungkir kana amanat anu dikirimkeun ti Allah, sarta pangéling-ngéling anu dirancang pikeun ngagerakkeun jamaah-gereja téh gagal ngalaksanakeun pagawéanana. Tarompét nu ngajaga henteu ngaluarkeun sora anu tangtu, sarta umat henteu nyiapkeun diri pikeun perang. Mangka sing ati-ati nu ngajaga, ulah nepi ku sabab karaguan jeung panundana, jiwa-jiwa ditinggalkeun binasa, sarta getih maranéhna ditagihkeun tina leungeunna.”

“Urang geus mangtaun-taun ngawas-ngawas sangkan hiji hukum Minggu ditetepkeun di nagri urang; jeung ayeuna, nalika gerakan éta geus bener-bener aya di hareupeun urang, urang nanya: Naha umat urang baris ngalaksanakeun kawajiban maranéhna dina perkara ieu? Naha urang teu bisa mantuan ngangkat panji sarta nyaur ka hareup jalma-jalma anu ngajén kana hak-hak jeung kaistiméwaan agama maranéhna? Waktuna beuki deukeut pisan nalika jalma-jalma anu milih nurut ka Allah tibatan ka manusa bakal dijieun ngarasa kana leungeun panindesan. Naha urang ku kituna bakal ngahina Allah ku tetep cicing bari parentah-parentah-Na anu suci dipapay di handapeun suku?”

“Basa dunya Protestan ku sikepna keur nyieun pasrah ka Roma, hayu urang hudang pikeun ngartos kaayaan ieu sarta ningali pasanggiran anu aya di hareupeun urang dina harti anu sabenerna. Mugi para pangawal ayeuna ngangkat sorana sarta maparin pesen anu mangrupa bebeneran kiwari pikeun mangsa ieu. Hayu urang némbongkeun ka umat di mana urang ayana dina sajarah nubuat sarta narékahan ngahudangkeun sumanget Protestanisme sajati, ngahudangkeun dunya supaya ngarasa kana ajén kaistiméwaan kabébasan agama anu geus lila dinikmati.

“Allah nyaur ka urang sangkan hudang, lantaran ahir geus deukeut. Unggal jam nu kaliwat téh mangrupa jam kagiatan di pangadilan-pangadilan sawarga pikeun nyiapkeun hiji umat di bumi sangkan maénkeun bagianna dina adegan-adegan agung anu geura baris kabuka di hareupeun urang. Mangsa-mangsa nu kaliwat ieu, anu ka urang siga saeutik pisan nilaina, pinuh ku kapentingan langgeng. Eta keur ngawangun takdir jiwa-jiwa pikeun hirup langgeng atawa maot langgeng. Kecap-kecap anu ku urang diucapkeun dinten ieu kana ceuli jalma-jalma, pagawean-pagawean anu ku urang keur dipigawé, sumanget tina amanat anu ku urang keur dibawa, bakal jadi seungit kahirupan pikeun kahirupan atawa maot pikeun maot.”

“Dulur-dulur sim kuring, naha aranjeun sadar yén kasalametan aranjeun sorangan, kitu deui nasib jiwa-jiwa séjén, gumantung kana persiapan anu ayeuna keur aranjeun laksanakeun pikeun nyanghareupan pangadilan anu aya di hareupeun urang? Naha aranjeun miboga sumanget anu sajero kitu, kasalehan jeung pangabdian anu saperti kitu, anu bakal ngamampuhkeun aranjeun pikeun tetep nangtung nalika panentangan dibawa ngalawan aranjeun? Lamun Allah kantos nyarios ngaliwatan sim kuring, waktuna bakal datang nalika aranjeun bakal dibawa ka payuneun déwan-déwan, sarta unggal posisi bebeneran anu dicekel ku aranjeun bakal dikritik kalayan pohara keras. Waktu anu ayeuna ku kacida lobana jalma diantep musna kudu dipasrahkeun pikeun amanat anu geus dipasihkeun ku Allah ka urang, nya éta nyiapkeun diri pikeun krisis anu keur ngadeukeutan.” Testimonies, jilid 5, 714–716.